

20 OCTOMBRIE

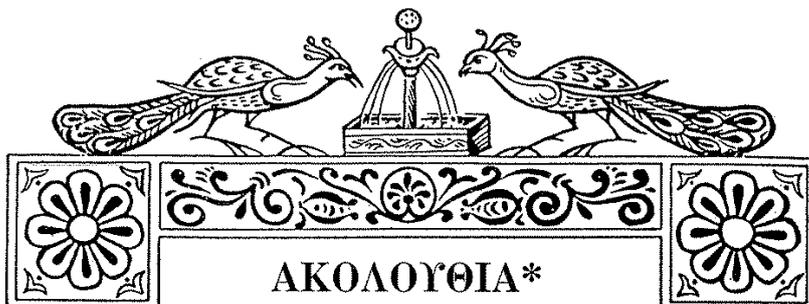
**SLUJBA
SF. MARE MUCENIC
ARTEMIE
DE LA
ALEXANDRIA**

MIKONOS, 1902

062. Ο άγιος Αρτέμιος (19,5 X 13,6 εκ.). Τρίτο τέταρτο 16ου αιώνα.
St Artemius (19.5 X 13.6 cm). Third quarter of the 16th century.

Copyright: The Holy Monastery of Pantokrator

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΑΡΤΕΜΙΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ, Κ' ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΝ ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ, Κ'

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ, ΕΣΠΕΡΙΩ,

Ἰστώμεν Στίχ. Δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...

Δαβιτικῶς ὡσπερ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς σεπτῆς, τῶν πρωτοτόκων μάρτυς, ἐκκλησίας ἀνθίσας, καρπῷ τῶν σῶν ἀγώνων πάντας ἡμᾶς, ἐπευφράνας διήγειρας, πρὸς ἐγκωμίων ὑπόθεσιν καὶ θερμὸν, ζῆλον τοῦτον ἀξιόγαστε.

Δις

Ρεῖθροις αἱμάτων σου θείοις ὄντως ἀπέπνιξας τὸν ἀποστάτην μάρτυς, σὺν αὐτῷ καὶ τὸ στίφος ἐχθρῶν μὴ φαινομένων, τῶν δὲ πιστῶν, τὴν ὄσιαν ὁμήγουριν, χαρᾶς ἐπλήρωσας θείας ἀγωνισθεῖς, μέχρις αἵματος Ἀρτέμειε.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ὀπλίτην καὶ γενναῖον φωστῆρα Ἄρτέμιον τὸν πάνυ τὸν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείας πατήσαντα τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ μάρτυς ἰκέτετε.

Δόξα ἤχος β΄.

Δγγέλους ἔπεισας καὶ ἀνθρώπους ἀγάλλεσθαι τοῖς θαυμασίοις σου, καὶ θαυμάζοντας τὴν ὑπομονὴν σου, ἀδαμάντινε Ἄρτέμιε ὡς ἀδάμας γὰρ ἴστασο ἀκλόνητος ἐν τοῖς παλαίσμασι καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτοούμενος, ὑπὲρ αὐτῶν Χριστομιμήτως τὸν Θεὸν ἐδυσώπεις ὃν καθικέτετε, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην σου.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ ἤχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Δρτέμιε, λαμπρόν, τῶν ἀθλοφόρων κλέος, καὶ τῶν πιστῶν ἡ δόξα, προσδέχου τὰς αἰτήσεις, τῶν πόθῳ εὐφημούντων σε.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη συνελθόντα, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει, τοῦ θείου Ἄρτεμίου, ὕμνοις αὐτὸν δοξάσωμεν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἄ πάντων ὁ φωστῆρ τῶν εὐσεβῶν ὁ μέγας, ἡ τῶν δαι-
μόνων πῶσις, τὸ ἀθλητῶν τὸ κλέος Ἄρτέμιος ὑ-
μνεῖσθω μοι.

Δόξα. Καὶ νῦν ὁμοιον.

Πρέσβευε ἐκτενῶς μετὰ τῆς Θεοτόκου, Θεῶ τῷ ἐν
Τριάδι ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων καὶ πόθῳ ἀνυμνούν-
των, τὴν μνήμην σου Ἄρτέμιε.

Ἄπολυτίκιον ἦχος α΄.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρός
ἀδάμας, τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν
πέτρα μεγίστη πιεσθεῖς, διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν καὶ αἰ-
κισθεῖς, στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου, Μεγαλομάρτυς Ἄρ-
τέμιε. Δόξα τῷ δεδοκότε σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώ-
σαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν.
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.
καὶ ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψάλλωμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
τὸ α' ἀντίφωνον. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλωμεν τὰ παρόντα
Στιχηρά Προσόμοια.
Ήχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τὸν ἀθλοφόρον, τὸν ἐν οὐρανοῖς διαιτώμενον, καὶ πνευματικῶς, πάντας προφθάνοντα, τοὺς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦντας, τὸν πάντων, πρῶτασπιστὴν καὶ ἀντιλήπτορα, τὸ μέγα, τῶν ἀσθενούντων παραμύθιον· τὸ ἀρραγέστατον τοῖχος, τῶν αὐτὸν ποθούντων, τὸν δι' οὐδὲ δαιμόνων ὄφρυν Χριστὸς κατεβέβληκεν, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Ποίοις εὐωδιῶν ἀνθεσιν, ἀναδήσωμεν τὸν ἀθλοφόρον, τῶν παθῶν Χριστοῦ τὸ ἐσφράγισμα, καὶ τὸν ἀψευδέστατον μάρτυρα, τῆς αὐτοῦ Θεότητος καὶ δόξης· τὸν πάντα, τὰ ἐπὶ γῆς ἀπαρνησάμενον, καὶ μόνον τὰ ἐπουράνια

ποθήσαντα ὅθεν αὐτὸν ἐπαξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἀντ' οὐδενὸς θέμενος, τὴν ἐπίγειον εὐκλειαν Μάρτυς ἔσπευσας τῆς ἄνω κληρώσασθαι, ἣν περ ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς δίδωσι, τοῖς ἐντάλματα τηροῦσι καὶ θέλων, Χριστοῦ μιμήσασθαι τὸ πάθημα, τρανώς τοῦτον ἀνεκήρυκτες Ἀρτέμιε Ἰουλιανοῦ ἔμπροσθεν μάκαρ, καὶ τυχῶν τοῦ πόθου, νῦν πρεσβεύεις Θεῷ ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἐνδοξε καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' ἁγίων Ἀγγέλων παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στερρῶς, καὶ τυράννων ὠμότητα καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τῶν Μαρτύρων χοροῖς.

Δίς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὦ Ἀρτέμιε Μάρτυς, ὀλόφωτος ἐδείχθης ὅλος Θεὸς κατὰ χάριν πανένδοξε, διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τὶς οὖν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσεται, Ἀρτέμιε τρισμάκαρ οὐς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σε νῦν ἀντιδοξάσαντος.

Δόξα ἤχος Πλ. α'.

Σήμερον, ἡμέραν ὑπέρλαμπρον, καὶ ἕαρ πανευφρόσυνον, ἀνέτειλε τοῖς πέρασιν, ἢ πάνσεπτος πανήγυρις τοῦ ἀθλοφόρου, λαμπρύνουσα τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας, καὶ τοῖς θαύμασιν ὡς ἄνθεσι τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα. Δεῦτε οὖν ἅπαντες πιστοὶ εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ καὶ σεβασμίᾳ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῖς ἄνθεσι τῶν ἐγκωμίων τοῦτον καταστέψωμεν, οὕτω βοῶντες: Χαίροις Ἀρτέμει ἐνδοξε μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ· χαίροις ὅτι τὸν νοητὸν Φαραῶ, ἐν τοῖς ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου ἀπέπνιξας. Χαίροις ὁ τοῦ παραβάτου καὶ ἀθέου Ἰουλιανοῦ τὰς κολακείας καὶ ἀπειλὰς εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ἀλλὰ τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ ρωννύμενος ἀήττητε, αὐτοῦ τὴν ἄνοιαν εὐστόμως διήλεγξας, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην ἐμείωσας, καὶ ἐκήρυξας Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Εν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειραγάμου Νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. Τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ, νῦν δὲ, τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως, ἢ Παρθένος. Ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἢ Ἄμεμπτος, μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προὖν καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν τὸ προκείμενον
τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχόντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγέλλει ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας, αὐτῶν καὶ δικαιοθῆτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελέξαμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμί Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων ἐγὼ ἀνήγγειλλα καὶ ἔσωσα ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψῆται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτούς, ἀξίους ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ

πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Λίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γήρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητας ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μικροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες· μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος Α΄.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ σήμερον εὐφροσύνως ἀγαλλομένη βοᾷ, ὅτι ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος ὑπὲρ πάντα λόγον, ἰδοὺ γὰρ τῶν ἀθλοφόρων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ μέγας Ἀρτέμιος τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποίησατο, δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὀρθοδόξων τὸ σύστημα πα-

νηγυρίσαντες πίστει, τὴν θεϊαν αὐτοῦ ἐκτελέσωμεν ἄθλη-
σιν ἱκετεύοντες αὐτὸν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ
ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἐκ παντοίων θλίψεων.

Ὁ αὐτός

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ λαμπρυνο-
μένη τῇ χάριτι καὶ πιστῶς πανηγυρίζει τῶν φι-
λεόρτων τὰ συστήματα, ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου Ἀρτέ-
μιε πανένδοξε, καὶ δοξάζει Χριστὸν τὸν τὴν χάριν νέμον-
τα, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσι σοι χαίροις οἰκουμένοις ἀστήρ
φωταυγέστατε, καὶ τῶν ὑμνητῶν σου λαμπαδοῦχε φαιινέ
χαίροις ἀείμνηστε ὁ τοῖς πανσόφοις σου λόγοις, Ἰουλιανὸν
καταισχύνας τὸν ἔχθιστον χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα,
τῶν σὲ τιμώντων, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Χαίρε καὶ εὐφραίνου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε, στρα-
τιῶτα τοῦ μεγάλου βασιλέως ἄριστε. Θεῶ γὰρ εὐη-
ρέστησας, καὶ πάντων ὑπεριδῶν, ἐν οὐρανοῖς τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον ἀπέιληφας. Ὅθεν ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου,
παντοίων νόσων ἀποσοβεῖ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν μετὰ πί-
στεως προσκυνούντων τὴν ἱερὰν σου εἰκόνα. Χριστὸν γὰρ
ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐδόξασέ σε τρι-
σόλβιε.

Ἦχος β΄

Ἀυτόκλητος ἐχώρησας πρὸς τὰ σκάμματα τῆς ἀθλή-
σεως, τρισμάκαρ Ἀρτέμιε καὶ τοῖς μὲν τριβόλοις
κεντούμενος, τὰς ἀκάνθας καὶ τριβόλους παρῆλθες τοῦ

προπάτορος τῆς ἀρᾶς· τοῖς δὲ βουνεύροις τυπτόμενος, τὸν ἐχθρὸν ἐξελεύρισας, ὀγκίνοις τὰς πλευρὰς, καὶ τὰ βλέφαρα διαπαρεῖς, τὸν παλαιὸν πταιρnisτὴν, καὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους τελείως κατήσχυνας· τὰ δὲ ὄστᾱ συντριβεῖς, πᾶσαν νόσον θεραπεύεις, τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, ἀμαραντίνῳ στεφάνῳ κατεστεύθης, ἐκτενῶς δεόμενος ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Ὁ αὐτός.

Αγγέλους ἐπεισας, καὶ ἀνθρώποις ἀγάλλεσθαι τοῖς θαυμασίοις σου, καὶ θαυμάζειν τὴν ὑπομονὴν σου, ἀδαμάντινε Ἀρτέμιε· ὡς ἀδάμας γὰρ ἴστατο ἀκλόνητος, ἐν τοῖς παλαίσμασι, καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτοούμενος, ὑπὲρ αὐτῶν χριστομιμῆτως τὸν Θεὸν ἐδυσώπεις· ὃν καθικέτευε, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος Πλ. α'.

Ηπαμφαῆς τοῦ μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ὁ ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἱκετεύει γὰρ Ἀρτέμιος τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πλ. δ'.

Τοῖς τοῦ σώματος χαρίσμασι, συναπαστράπτουσαν ἔχων τῆς ψυχῆς ὠραιότητα, πρὸς τῇ κατὰ κόσμον δόξῃ πνευματικὴν ἐπλούτισας εὐκλειαν, μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε, θεία ψήφῳ προκριθεῖς, μετακομίσαι τῶν ἀπο-

στόλων τὰ πάνσεπτα λείψανα ὄθεν ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν χωρῶν, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, διὰ μαρτυρίου ἐν τῇ σαρκί σου ἐβάστασας· καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ κληρονόμος γέγονας, πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τίς ἐξείπη, τὰς ἀριστείας σου σοφέ, ἢ τίς ἐπαινέση, τῶν ἀγώνων σου τὰ εἶδη; Διπλοῦς γὰρ ὡς ὑπάρχων ἐκ ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, τῷ κρείττονι τὸ χειρόν ἔσπευσας καθυποτάξαι. Ὅθεν ἀθλοφόρων ἀνεδείχθης ἀκρότης, καὶ προστάτης ἀκοίμητος τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Λέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν στίχον, ἤχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ὑπατεύσας Θεῷ, καὶ βασιλεῖ τῷ ἑκατωτέρω τὰ πρόσφορα, ἀνάγων τῷ μὲν τὸν φόρον, τῷ δὲ τὸν φόβον σαφῶς, Χριστῷ ταλαντεύσας δι' ἀθλήσεως, νοὸς τῇ οὐξύτητι, ὑπερβὰς τὰ ἀμφότερα, ὡσπερ σπιλάδα τῆς σαρκὸς τὸ ἐπίβουλον, κατεμάρανας, συνεργία τοῦ πνεύματος, βίῳ λόγον κοσμούμενος, Θεῷ καθιέρωσας, νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, πάντα, αὐτῷ ἀναθέμενος, φωτὶ ἀνεσπέρῳ, ἐντυγχάνων ὑπὲρ πάντων Μάρτυς Ἀρτέμιε.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ἄστρον λαμπρότατον Ἀρτέμει ἐνδοξε, συγκλήτου βουλῆς τῆς ἄνω, ὡς καὶ τῆς κάτω υἱέ, περιόπτου γένους, ἄνθος εὖσμον, σταγῶν ἢ ὑψόθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀποστάζουσα, βαβυλωνία προσπαράσων νοήματα, ἦθος ὑπὲρ κατάληψιν ὁ ἔχων καὶ σύνεσιν, βίον καὶ λόγον καὶ χάριν, ὑπερφυῆ πάντα τίμια, Θεῶ ὦ ἀμέσως ὑπὲρ πάντων ἐντυγχάνεις τῶν εὐφημούντων σε:

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἑσφόρος ἀστήρ, ὁ καταυγάζων τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, ἀκτίσι τῶν σῶν θαυμάτων, καὶ δαδουχῶν τοὺς πιστῶς, τὴν λαμπρὰν σου μνήμην μάκαρ ἄγοντας ἰψυχῶν καὶ σωμάτων γάρ, εὐρηκότες ἀκέστορα, σὲ τὸν λυτῆρα, νόσου πάσης καὶ μᾶστιγος, εὐφημοῦμέν σε, μιμητὴν ὡς τοῦ κτίστου σου ὅθεν οἱ τῷ τεμένει σου, τῷ θείῳ προστρέχοντες, λύσιν πταισμάτων τρυγῶσι, καὶ μακαρίαν ἀπόλαυσιν, Θεῶ ὦ ἀμέσως ὑπὲρ πάντων ἐντυγχάνεις, μάκαρ Ἀρτέμει:

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ, δεῦτε συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, προύθηκε γὰρ ἡμῖν τράπεζαν μυστικὴν, τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἀριστείας καὶ τρόπαια καὶ συγκαλεῖται πάντας πρὸς εὐωχίαν, μηδεὶς οὖν ἐξέλεθη πεινῶν, τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδεσίας καὶ γὰρ ἀμοίβεται πάντας τοῖς οὐρανίοις χαρίσμασι ὧν ἐν μετοχῇ γενέσθαι ἀξιωθῆμεν, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης· φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον, ἦχος α΄.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε, ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστη πιεσθεὶς, διὰ τὴν πέτραν Χριστὸν καὶ αἰκισθεὶς, στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα τὸ αὐτό
καὶ νῦν.

Θεοτόκε Παρθένε· ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων
καὶ ἀπόλυσις

Εἰ δὲ ἐστὶν Ἀγρυπνία, τίθεται καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου.

Τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, δις
Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς.
τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενος σοι.

ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΗΝ Α΄ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ Καθίσματα Ἦχος Α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ρασάνων ἀλγεινῶν, ἀνδρικῶς ὑπομείνας τὴν ἄπονον
ζωὴν, ἐκομίσω παμμάκαρ, Ἀρτέμιε ἔνδοξε, ἀθλη-
τῶν ἐγκαλώπισμα ὅθεν σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σία, ἐορτάζουσα, τὴν σὴν πανίερον μνήμην ἐνθέως ἀγάλλ-
εται.

Δόξα ἠχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Χυθείσι σου αἵμασιν ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι
ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλητά, Ἀρτέμιε ἔνδοξε ὅθεν ἐν εὐφρο-
σύνῃ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν ὀφλη-
μάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὐρεῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ τόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε, παρθένος τίκτει καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Εἶτα ὁ πολυέλεος

Καὶ μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ οἰκείων αἱμάτων ὁ ἀθλητής, ἑαυτῷ πορφυρίδα βάψαι καλῶς, ὠραῖος τοῖς μέγμασιν τῷ Χριστῷ προσενήνεκται τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρινόμενος· καὶ ἡμᾶς φωτίζων, αὐτὸν μακαρίζοντες· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελούντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα, ὧ ἐν πίστει βοήσωμεν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ τελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ εὐσημον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴν ὑπέρλαμπρον, ἡ ἐκκλησία κεκτημένη ἔνδοξε, τὴν παναγίαν ἐορτὴν, τῆς τελειώσεως κράζει σοι, χαίροις μαρτύρων Ἀρτέμιε καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, προκινδυνεύοντα ρῦσαι με σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῖς μαθηταῖς προσέχεται ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων.

Ὁ πεντηκοστὸς ψαλμὸς (χῦμα).

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐ-
γάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Ἀρτέμιε βοᾶ σοι. Θεράπων Χρι-
στοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλείπεις πρεσβεύων,
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου κ.τ.λ.

ΚΑΙ ΕΥΘΥΣ ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς στ'.

καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.

Οἱ εἰρμοὶ τῶν ὠδῶν τῆς Θεοτόκου ἄνευ στίχου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁδὴ α΄. ἤχος α΄. ὁ εἰρμός
ἄνευ στίχου.

Ω δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες Θεῷ τῷ ποιήσαντι,
θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ καὶ σώσαντι τὸν
Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σώσον ἡμᾶς.

Ως μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρ-
κούμενον, Παναγία. Ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια,
τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα πάναγνε τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας
τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοῦς
μου ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς ἀγαθὴ ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Τὸ φῶς ἠκυήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους
με λύτρωσαι καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων
ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶν τὰ μεγαλεῖα σου.

Νοός μου πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτὶ σου ἀπέ-
λασον, ἢ τὸ φῶς κυήσασα τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ δώ-
ρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι, τὸ ἐκ σοῦ ἐξανα-
τεῖλαν ἡμῖν.

Ω δὴν κατανύξεως τῇ Θεοτόκῳ, θερμῶς, προσενέγκω-
μεν, ὧ ψυχῇ μου τάλαινα, βεβηλωθῆσα κακῶς, ἵνα
ρυσθῶμεν ἐκ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ α' ἤχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀγῶνα μάρτυς τὸν καλὸν ὡς ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον ὅθεν δυσωπούμενος, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ηφαιδρά σου μάρτυς ἑορτῆ, πάντας συνεκάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδεσίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαίσματα, τὴν ἀνδρείαν, τὴν ἔντασιν, ὧν κατατρυφῶντες πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Νεκρωθέντα μάκαρ ἐν σταυρῷ τὸν ἀκατανόητον σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων, ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Θεοπρεπῶς, λόγος ὁ ἀσώματος ὑπερβολὴ φιλανθρωπίας πάναγνε, πάθει προσωμίλησε καὶ ἀπαθείαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἔτερος κανὼν τοῦ Ἁγίου ἤχος πλ. δ'.

Ἄρματηλάτην Φαραῷ.

Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιερωτάτην ἑορτὴν γηθόμενοι νῦν συγκροτήσωμεν καὶ ἱεροῖς ὕμνοις, δεῦτε μακαρίσωμεν Ἀρτέμιον τὸν ἔνδοξον, τῶν μαρτύρων τὸ κλέος, τὸν ἥλιον τὸν φωτίζοντα,

τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα.

Γεωπονήσας ἀρεταῖς τὸν βίον σου μάρτυς Ἀρτέμιε, καὶ ταῖς πολλαῖς ὄντως πιανθεῖς κολάσεσι, τῶν τυραννούντων ἔνδοξε, νῦν τρυγᾶς τὴν ἀγήρω τρυφὴν καὶ νέμεις τοῖς δούλοις σου, κατὰ τῶν δαιμόνων τὰ τρόπαια.

Δόξα

Πλήρης ἀνδρείας θεϊκῆς γενόμενος, μάρτυς Ἀρτέμιε, καὶ θαυμαστοῖς τρόποις ὄντως σεμνυόμενος εἰσῆλθες πρὸς τὰ σκάμματα, μαρτυρίου γενναῖος καὶ Φαραῶ τὸν ἀόρατον, αἵμασι τοῖς σοῖς κατεπόντησας.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον

Φωτιστικαῖς σου ἀθανάτοις λάμπεσι, θεοχαρίτωτε πύλη φωτὸς μόνη, ὁ κλεινὸς Ἀρτέμιος, φαιδρῶς καταυγαζόμενος, τὸ βαθύτατον σκότος τῶν ἀνυπίστων κολάσεων, ὕμνοις σὲ γεραίρων παρέδραμεν.

Καταβασίαι.

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι μητρί· καὶ ὀφθῆσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ἐὐδὴ γ'. ὁ εἰρμός.

Στερωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν παντοδύναμε.

62

Τροπάριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους πανάμωμε, ἢ τὸ φῶς ἀποκύησασα ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν ἀγνή τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τέλους ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Θεογεννήτωρ ἀπειρόγαμε, τὰς ἡμῶν δεήσεις προσάγαγε τῷ ποιητῇ σου καὶ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ μήτρας σου ὅπως εὐρωμεν τελείαν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου.

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς στεφάνοις ἔνδοξε ἐπιποθῶν ὑπήνεγκε, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θεία χάριτι.

Οὐκ ἔπεισε τὸν πύργον σου τῆς καρδίας πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσριξις τῶν βασάνων καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Κρίῳ ἀναρτώμενος καὶ νιφᾶσι πάντοθεν σπαραγμῶν κυκλούμενος, σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον, ἠτένιζες σώζειν ἀξιόγαστε.

Θεοδοκίον.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα σου παναχράντων Κύριος, διασώζειν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μαρτυρῶν τοὺς δήμους ἀπεσπάσατο.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ζηλῶν ἐζήλωσας σοφέ, ὡσπερ Ἡλίας ὁ μέγας τῷ Κυρίῳ καὶ διέκοψας πᾶσαν, Ἰουλιανοῦ ὄφρῦν, ἀπάτης ὡς διέκοψε, τοὺς τῆς αἰσχύνης βαάλ, ἐκεῖνος μάρτυς Ἀρτέμει.

Δαβίδ ὡς πάλαι Γολιάθ, τὸν ἀλαζόνα καθεῖλες, τὰ ἀλλόκοτα τοῦ σώματος πάθη, καὶ τυράννων ἀπειλὰς μη πτοηθεὶς αὐτόκλητος, ἐν τῷ σταδίῳ χαίρων ἐβόας ἦλθον Ἀρτέμει.

Ανεπιστρόφῳ λογισμῷ τοῦ μαρτυρίου τρισμάκαρ, τὴν σκληρὰν καὶ τεθλιμμένην προθύμως, σὺ διόδευσας ὀδόν, χαίρων στερρῶς Ἀρτέμει, ὅθεν πρὸς θεῖον πλάτος τοῦ παραδείσου κατήντησας.

Θεστοκίον.

Νομοθεσίας τοῦ ἐκ σοῦ σεσαρκωμένου Δεσπότη, ὁ Ἄρτέμιος πειθόμενος κόρη ὁ γενναῖος ἀθλητής, ἀνόμους ἐτροπώσατο, ἔχων σε συνεργάτην, τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντες πνευματικὸν στερέωσον ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἄρτέμιον, εὐφημήσωμεν πίστει, βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν, Θεστοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται Ἅγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ συνετώς νῦν ψάλλωμεν αὐτῷ. Ὁν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ' ὁ εἰρμός.

Εν πνεύματι προβλέπων, προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐκήρυτες βοῶν ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔθνη ἐπιγνωσθήσει ἐν τῷ πρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθίση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταίσματι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ρανίσι καθαρωτάτοις καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω δόξα σοι ἀγνή θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, αὐτὸν δυσώπει ἀμαρτιῶν ρύπου ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμε καὶ κατοικητήριον πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους τὴν πηγὴν Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πύρωσιν τῆς καρδίας δακρῶν ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρότελους, θεάν δορουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ προφήτης ἐν πνεύματι Θεοῦ, πρὸς ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον ἀγνή τοὺς ἐκτάκεντας φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθαίρεις μεσιτεῖαις σου Παρθένε μόνη τῶν βροτῶν ἢ ἀνόρθωσις.

Εξέστησαν ὀρώσαι, Ἀγγέλων στρατιαὶ πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη, Παρθένε

Θεοτόκε ὄν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Μιμούμενος, τὸν τεθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τεινόμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Οἶ πόνοι σου τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν ἢ ἐπίτασις, τὴν ἄπονον λῆξιν σοι, μάρτυς σαφῶς προεξένησαν ἧς νῦν ἐμφορούμενος ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ισαγγέλῳ γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότητι, χειρὸς δι' ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφήν ὁ οὐράνιος, ἄρτος ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσαν σε μάρτυς παναίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε μετὰ τόκον ἀμίαντε ἄφθορε, Θεὸς συντήρησεν ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἀναλάβεσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοερῶς εἰκονίζω σε ὅλως τετρωμένως τῷ θείῳ πόθῳ σου, μὴ παρίδης με Ἀρτέμιε, ἀλλὰ ἴασαί μου τὰ συντρίμματα.

Λόγος ὅλως οὐ δύναται, ἐξειπεῖν τρισμάκαρ ταῖς ἀριστεταῖς σου, ὑπερβαίνει γὰρ θαλάσσιον τὰ λαμπρά σου ψάμμον ἀγωνίσματα.

Οὐχ εἰρκτὴ οὐδὲ μάστιγες οὐ πλακὸς βαρύτης, ἀλ'
οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἠδυνήθησαν ἐκχωρίσαι
μάρτυς τοῦ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν σωματώσασα, τῶν σωματικῶν με παθῶν ἀ-
πάλλαξον, ἰκεσίαις σου θεράποντος, Ἄρτεμιου κόρη
πρὸς σε ἄφθορε.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν τὴν ἐκ τῆς Παρθένου
σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἦδὴ ε'. ὁ εἰρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἄλλον γὰρ
ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνο-
μάζομεν ὅτι Θεὸς ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου διάνοιξον ἀγνή, βλέπειν
με τρανώς τὴν θεῖαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δό-
ξαν τὴν ἀνέκφραστον ὅπως ἐλέους τύχῳ καὶ αἰωνίου δό-
ξης.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, σωτῆρα, καὶ Θεὸν πρέσβευε
ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώ-
σεως, σῶον συντηρηθῆναι τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Δυσώπητον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, χαῖρε εὐλογημένη τοῦ κόσμου προστασία.

Διάσωσόν με Πάναγνε, κινδύνων χαλεπῶν, ἔγειρον παθῶν κοπρίας καὶ ρῦσαί με αἰχμαλωσίας καὶ κακώσεως, πονηρῶν δαιμόνων τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Βασίλισσαν παρθένον σε, κηρύττει ὁ Δαβὶδ ἄχραντε ἀγνή, διὸ σὲ ἱκετεύω, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας με, ποίησον κληρονόμον, ἵνα μακαρίζω σε.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Λαμπρᾶς φωταυγῆς καθοράθης πνεύματος Ἄρτέμει, πιστοὺς καταυγάζουσα, καὶ τῆς πονηρίας ἀπελεύουσα τὸ ζοφώδη καὶ σκότους πεπληρωμένα πνεύματα.

Ωπέτρα ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος, ἀληθῆς ἀθλοφόρος ἀκλόνητος διέμεινας.

Υπάρχων σεπτῶς ὀπλισμένος πνεύματος δυνάμει τριβόλων ὀξύτητος, μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας, ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος.

Θεοτοκίον.

Σταυρὸν καὶ ταφὴν, ὃ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθεὶς δι' ἡμᾶς, ὑπομείνας, Δέσποινα, μάρτυρα στερρότατον Ἄρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου.

Ἴνα τι με ἀπόσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, πάσας μου ἰάτρευσον τὰς νόσους δέομαι, ὁδηγὲ ἀπάντων πλανωμένων, ὁδὸν με πλανώμενον, ἀπολέσας πάσης, καὶ σκοτιζόμενον ἀπάταις, ὡς καλὸς μου προστάτης ἐπίστρεψον.

Ἰδοὺ ἄλλη ὁράται, θεία κιβωτὸς ὁ ναὸς τοῦ μάρτυρος, ὡς λυχνίαν ἔνδον, τὴν εἰκόναν πλουτῶν τούτου χαίροντες, ἧς περ προσκιρτῶμεν, πνευματικῶς καὶ χοραυλοῦντες, εὐφημοῦμεν τὸν μέγαν Ἀρτέμιον.

Ὡς ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τρόπῳ, καιρῷ διαφύλαξον ἔνδοξε, ἀπὸ πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγίαν Παρθένον τὴν θεοχαρίτωτον καὶ Παναμώμητον, ὁ στερρὸς ὀπλίτης, εἰς βοήθειαν, ἐπικαλούμενος τῶν βασάνων ὄγκον, καὶ τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτω διήλθε φρονημάτι.

Καταβασία.

Ὡς ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε. Ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον υἱὸν πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐδὴ. στ'. ὁ εἰρμός.

Τὸν προφήτην Ἰωανν ἐκμιμούμενος βοῶ τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σῶσον με σωτὴρ τοῦ κόσμου κράζοντα δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις τὴν ψυχὴν μου δυσωπῶ σε τὴν ἀγνὴν καὶ ἀμόλυντον σκηνὴν ἀπόπλυνον, παντίου ρύπου τῆ μεσιτεία σου.

Κυβερνήτις μοι γενοῦ, θαλατεύοντι αἰεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσον με πρὸς σωτηρίας ὄρμον ἰθύνουσα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι βοήθησόν με ἀγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖα σοι ἀγνή ἐποίησατο Χριστός· ὃν ἰκέτευε αἰεὶ μεγαλῆναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέει Θεοχαρίτωτε.

Τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶ σε ἐκτενῶς, μὴ παρίδης με ἀγνή, ἀλλ' οἰκτεῖρον καὶ πάσης βλάβης σῶσον συντήρησον.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Ιερεῖον καὶ θῆμα ὀλόκληρον, μάρτυς προσενήνοχας σαῦ-
τόν Ἄρτέμει τῷ ἐκουσίαν σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξα-
μένῳ ἀνάκλησιν.

Α νενδότοις πληγαῖς συντριβόμενον, σῶμα σου Ἄρτέμιε τὸ καρτερώτατον, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, διατήρεις τῇ πίστει ἀλώβητον.

Ν οσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, μάρτυς πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰς τοῦ Σωτῆρος Ἄρτέμιε.

Θεοτοκίον.

Χ ειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον, Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Ἰάσθητί μοι Σωτήρ.

Η ὑξήθης πνευματικῶς, ἔλαια ὡσπερ κατάκαρπος, καὶ ταῖς Ἰουλιανοῦ ποιναῖς τε κατέθλιψαι, πιστοὺς ἰλαρύνης δε, χάριν νῦν ἐκβλύζων τῶν θαυμάτων σου Ἄρτέμιε.

Ρ ομφαία τοῦ δυνατοῦ, τὴν πλάνην πᾶσαν ἐξέτεμες, καὶ πάντα τὸν ἀληθῆ Θεὸν μάρτυς ἔπεισας, προσκυνεῖν ὡς αἴτιον, πάντων τῶν κτισμάτων, αἰσέβαστε Ἄρτέμιε.

Σ οάνοις σέβας κωφοῖς, οὐδόλως ἔνειμας ἔνδοξε, ἀλλ' ἔνειμας τῷ Θεῷ τῷ σὲ ἀναδείξαντι, ἰατρὸν παμμέγιστον, ἀνιάτων μάρτυς, ἀλγηδόνων τῶν τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νευρόμενος ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσι,
Ἄρτέμιος ὁ κλεινός, νομίμως ἐνήθλησε τὴν ἀγνὴν
μητέρα σου, ἀνυμνῶν Χριστέ μου τὴν ἀρρήτως σε κηύσα-
σαν.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ
θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάσωμεν.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρὸν
νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν
ἐν ὕμνωδαίς εὐφημήσωμεν, Ἄρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν
μάρτυσι, θαυμαστόν τε δοτήρα πλουσιώτατον, πρεσβεύει
γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν ἀθλοφόρε; ἢ τοὺς πό-
νους τοὺς σοὺς οὓς περ ἀνδρείως ὑπέμεινας διὰ τῆς πί-
στεως, τοῦ Κυρίου καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ἧς περ
κατηξιώθης; οὐκ ἀρκεῖ διηγῆσασθαι στόμα ἀνθρώπινον
σοφίαν γὰν ἐνδυσάμενος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίση-
σας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον στρατηγός τε φανείς
γενναιότατος· πρεσβεύεις γὰρ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡ-
μῶν.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΗΝΙ Κ΄.

Τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Στίχ. Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
Τμηθεὶς ἀνήλθεν εἰς ὑπέρλαμπρον κλέος,
Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρον ὅσ' ἐκάλυψεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἰρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας σου Σωτὴρ οὐχ ἤψατο οὐδὲ
παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς
στόματος, ὕμνον καὶ εὐλόγουν λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν ἁγίασον πάντοτε τῶν
δούλων σου ἀγνή, καὶ τοῦ νοῦς δεινὰς αἰχμαλω-
σίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμας, τά-
χος ἀφάνισον.

Νενεκρομένον πάθεσι σαρκός, πανάμωμε ζώωσον τὸν
νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν
με ἵνα μεγαλύνω σε ἵνα δοξάζω αἰεὶ τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκός πάθη
καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον δεινὸν ἐναποσμήχου-
σαν Παρθένε καὶ λογοθεσίου με ἀοράτων ἐχθρῶν ῥῦσαι καὶ
σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία Ἄχραντε ἀγνή, οἱ δοῦλοι σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοίᾳ δυσωποῦντες λύτρωσιν ἀμαρτημάτων εὐρεῖν ἡμᾶς, ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ρῦσαι γεέννης Δέσποινα ἀγνή τὸν δοῦλον σου, ῥῦσαι κολάσεως ἀπάσης ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐκδυσωποῦσα Θεὸν τὸν ὑπεράγαθον.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Ἀντίθετον πρόσταγμα.

Λήττητον φρόνημα, ἀραγεστάτην ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν, πανουργεύματα, μάρτυς κατήγγησας, μέλπων ἐμμελέστατα ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος..

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου τὴν ἐπηρμένην, βασάνων κατέσβεσας, πυρὰν θεομακάριστε, δρόσῳ τοῦ πνεύματος περιεχόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα σβεννύοις θεία χάριτι, διώκεις δὲ πνεύματα, ἐπιστασίαις σου ἔνδοξε Ἀρτέμιε, διὸ μεγαλοφώνως σε μακαρίζωμεν.

Θεοτακίον.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν Παρθένε πανάμωμε, θεοπρεπῶς ἐκύησας, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν τὰ πάθη, τοῦ σώματος ἀγνή, καὶ αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς.

Θεοῦ συγκατάβασιν.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον καλλωπιζόμενος, τοῖς τριβόλοις τὸν νῶτον, καὶ τοῖς ὀγκίνοις πλευράς καὶ βλέφαρα, καὶ πᾶν τὸ σῶμα ἀδίκως ξεόμενος, μεγαλομάρτυς στερρῶς ἐνεκαρτέρησας.

Ιδεῖν ἀφιέμενος, Θεοῦ τὸ κάλλος τὸ ἀνεκλάλητον, μέσον πέτρας σχισθείσης, χαίρων ἐβλήθης γενναῖε Ἀρτέμιε κράζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ροῆ τῶν αἱμάτων σου, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην ἐβυθίσας, καὶ θαυμάτων τῇ δρόσῳ τοὺς ἐκτακέντας παθῶν τῷ καύσῳνι, μάρτυς δροσίζειν Ἀρτέμιε κράζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως ἀποτικτόμενον ὃν ὁ γενναῖος ποθήσας Ἀρτέμιος, τὴν βασάνων πυρὰν ἐνεκαρτέρησε.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον ὁ Ὑπερύμνητος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η΄. ὁ εἰρμός.

Ον φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαὶ ὡς κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες εὐλογεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἶτησαι πάναγνε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, σαρκὸς θανατῶσαι καὶ ζωῶσαι μου τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ταῖς ἀμαρτίαις.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα Ἀδάμ τοῦ χοϊκοῦ, σωτῆρα κησασα πανάχραντε Θεόν, αὐτὸν ἐκδυσώπει τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς θεραπεῦσαι ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντας με πολέμησον ἐχθρούς, τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, ἀγνή μὴ παρίδης ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον ἄχραντε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας κησασα τῶν πάντων ἰατρὸν καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ως κρίνον κοιλάσι σε τοῦ βίου εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων φυτουργός, ὁσμαῖς ἐναρέτοις, καὶ σεμνότητος νῦν, κατευωδιάζων ἡμᾶς θεογεννήτωρ.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Μάστιξι σφοδραῖς Ἀρτέμει τὸ σῶμα ἐκδαπανόμενος, τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν, ἣν νέμει σοι κραυγάζοντι, ἔνδοξε ὁ Δεσπότης, ὁ δι' αὐτὸν πάσχων ἅγιε.

Λίμασι τοῖς σοῖς, ἡ γῆ καθηγιάσθη, καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολυάθλον, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην ἀποδιῶκον σοι προσφευγόντων Ἀρτέμει.

Κόσμος ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν κόσμῳ, εὐσεβοφρόνωνς ἀπωσάμενος, καὶ τὰ ὑπερκόσμια βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τιμίῳ σου Ἀρτέμει, αἵματι ἀνακράζων πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λκλειστος λιμὴν, χειμαζομένοις ὄφθης, καὶ θαλαττεύουσιν ἐκάστοτε, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμει ἐν ᾧ διασωζόμενος χάριτι ἀνυμνούμεν, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας ἡμᾶς, πικρὰ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ συμπρωθέντας ὀλίσθημα Πάναγνε ἀνέπλασας πλαστοουργὸν ἀποικήσασα, καὶ λόγον ἀνυπόστατον, ἄχραντε ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οθαυμαστός ἐν μάρτυσιν, ἀριστεύσας λαμπρότατα Ἰουλιανοῦ ὁ καθελὼν τὴν ἔπαρσιν, λιμὴν ὁ σωτήριος, τοῖς ἐν πελάγει οὔσι δεινῶν ὁ περιφανῆς καὶ εὐκλεῆς

στρατιώτης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν θαυμάτων ἢ βρύσις, ὑμνεῖσθω χαρμυσύνως, Ἀρτέμιος ὁ μέγας.

Ολολαμπής ὡς ἥλιος τῷ φαίδρῳ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἐμφανῶς ἀνέτειλας ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου, φωταγωγῶν τὰ πέρατα καὶ μαρμαρυγαῖς τῶν ὑπερλάμπρων θαυμάτων, παθῶν διώκων σκότος, καὶ δαιμόνων τὴν νύκτα Ἀρτέμιε σκεδάζων μενόντων σῶ τεμένει.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον. Καὶ νῦν.

Ωμοῖς βουνεύροις ἔνδοξε, καὶ τριβόλοις τῷ σῶμα σου πληγωθεὶς ἑδέξω, ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ἐνδύσας αἰώνιον, τὸν δυσμενῆ αἰσχύνην τε, καὶ στεφανηφόρος, μεταβάς πρὸς τὴν λῆξιν, τὴν θεῖαν ἀνακράξεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Ἀρτέμιε τὸν Κτίστην.

Θεστοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ἄχραντε Παρθένε συμφυῶς νοούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ὁ κλεινὸς Ἀρτέμιος, καθομολογήσας, ἐναθλῆ τούτου χάριν, μεθ' οὗ σε Παναγία μακαρίζουσι πῖσται, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. ὁ εἰρμός.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνή.

Φιλαμαρτίμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον ἀγνή τὸ ἀδέκαστον τρέμω· ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς ἀγίαις δεήσεσιν ἀνεύθυνον, ἀκατάκριτον ὅπως ὡς προστάτην μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ υἱοῦ, πράξεις αἰσχρὰς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ πανεύσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦμαι καὶ διάσωσον ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνῃ· τίς ὑποστήσεται λοιπὸν πανάχραντε Δέσποινα· ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς μεθοδίαις τοῦ ἐχθροῦ καὶ ραθύμως βιοῦντα, καὶ παροργίζοντα Θεόν, πανάμωμε φώτισον ὁδήγησον, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὔσα πάντων τῶν καλῶν.

Φωτιστικαῖς λαμπιδόσι τοῦ ἀνατείλαντος λόγου, ἐκ τῆς ἀγίας σου γαστρὸς Θεοτόκε Παρθένε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει σκοτισθεῖσαν ἵνα πίστει σε ὑμνῶ.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ι δεῖν ἐφίεμενος, τὰ κάλλη τὰ οὐράνια τὰ φαινόμενα
κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλοποιῖα τῶν ἄ-
θλων ὠραῖσθεῖς Ἀρτέμει μάρτυς καλὸν τὸ ἀκρότατον, εὐ-
φραινόμενος κατείληφας.

Ως ὄρθρος ὡς ἥλιος ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τῶν πι-
στῶν τὰς καρδίας μάκαρ ἀνέτειλε, σὺ γὰρ καὶ φω-
τὸς καὶ ἡμέρας φωτοειδῆ ὠφθης κληρονόμος, σκεδάζων
Ἀρτέμει τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σκιρτήσωμεν σήμερον πνευματικῶς χορεύοντες Ἀρ-
τεμίου τὴν μνήμην τοῦ θείου μάρτυρος, ψάλλωμεν
Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ ὄντι ἐν ἁγίοις καὶ καθα-
γιαζοντι τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας.

Ηθίκη σου ἡ βρούσα, ἀπαύστης τὰ ἰάματα τοὺς πι-
στούς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρρύσασθαι εἰς σωματι-
κὴν εὐρωστίαν, εἰς ψυχικὴν ὄντως σωτηρίαν παμμάκαρ
Ἀρτέμει, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Φωτὶ με καταύγασον, τοῦ σοῦ προσώπου Κύριε, βαθυ-
μίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δυσωποῦ-
σαν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, ἀγνήν σου Μητέρα, ἀγγέλων
λαμπρότητας, καὶ τὸν ἔνδοξον Ἀρτέμιον.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Ηγίασεν ἀθλήσαντα καρτερῶς, ὁ Θεὸς σε παμμάκαρ,
ὁ ἅγιος ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι ἐκπέμψαι ἁγιασμόν,
καὶ φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων πᾶσιν ἡ-

μῖν, Ἀρτέμει τοῖς μέγαν προστάτην σε πλουτοῦσι, καὶ ἀντιλήπτορα θερμότατον.

Ζεούσης ἐκ καρδίας πόθῳ τῷ σῶ, τῷ σεπτῷ σου ναῶ
νῦν ἐμμένοντας, μάρτυς Χριστοῦ, θαυμάτων προ-
χέοντι ποταμούς ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι, ἔργων
ψυχοφθόρων κατακλυσμῶ, παθῶν τε δυσωδίας, ὀσφράδια
δὲ δεῖξον, αὐτοῦ Κυρίου εὐωδέστατε.

Ιδού σοι τῆς ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, τῷ καὶ θερμῷ
ἀντιλήπτορι τὴν πενιχρὰν ταύτην προσενήνοχας
προσφοράν, τὸ δουλικὸν λειτούργημα μάρτυς εὐγνωμόνως,
ἀποπληρῶν, ἣ πρόσχες ἀγαπήσας τὴν γνώμην πρὸ τῶν ἔρ-
γων, καὶ πρὸ τοῦ δώρου τὴν προαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν ἀνατείλας λα-
γόνων ἀνέσπερων, ὡς ἀληθῶς, ἥλιος παρθένε τὸν
ἀθλητὴν, Ἀρτέμιον ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένον καρτερι-
κῶς, μεθ' οὗ αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτηρῆσαι, τοὺς
εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Καταβασία.

Λπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου-
χούμενος πανηγυρίζετω δὲ, αὐλῶν νόων φύσις γε-
ραίρουσα τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς θεομήτορος καὶ βοάτω
χαίροις παμμακάριστε Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἑξαποστειλάρια. Πρὸς τὸ: Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Συνὼν τῷ παντοκράτορι, Θεῷ μάρτυς Ἀρτέμιε, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενα ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν ἱεράν καὶ πάμφωτον, πανήγυριν σου ἄσμασι, τοῦ λυτρωθῆναι παντοίων, ἐπιφορῶν σαῖς πρεσβείαις.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Παρεστηκῶς Ἀρτέμιε τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύεις, τοὺς τιμῶντας σε πόθω, μεγαλομάρτυς ἐνδόξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ Στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος καὶ σκέπη καὶ ὄχυρόν προπύργιον, φύλαξ τε καὶ προστάτης καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, προστασία τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν Στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆ παμφαεὶ πανηγύρει τοῦ θεοῦ μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέσρτοι τιμῶντες φαιδρὰν ἑορτὴν τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἄνω στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερὸν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες, ἀξιοθαύμαστε μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ ὑπερέχου τῶν τιμῶντων σε.

Επὶ τῷ θείῳ τεμένει τοῦ θεοῦ μάρτυρος, Χριστιανῶν τὰ πλήθη συνηθροίθη ἐνθέως, τὸν ὕμνον ἀναπέμψαι, ζεούσης ψυχῆς, ἐκ βοῶντα καὶ λέγοντα, χαίροις Χριστοῦ ἀθλοφόρε θεραπευτὰ τοῖς ἐν νόσοις κινδυνεύουσιν.

Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Μάρτυς γενναϊόφρων τοῦ Χριστοῦ, τῇ στερρᾷ ἀθλήσει σου τοῦ δυσμενοῦς κατεπάτησας, τὰ μηχανήματα, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ εὐπρόσδεκτος, θυσία προσηνέχθης Ἀρτέμει· καὶ νῦν παρίστασαι, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι εἰς αἰῶνας συναγαλλιώμενος.

Σταυρῷ ὀπλισάμενος Χριστοῦ, μάρτυς ἀξιάγαστε, κατὰ τῆς πλάνης ἐχώρησας, καὶ τὸν ἀντίπαλον, στεροτάτη γνώμη, καρτερῶς ἀνθέστηκας, καὶ τοῦτον ἐνίκησας σαφέστατα συμβασιλεύων νῦν, τῷ Δεσπότη καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μνείαν ποίει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Μαρτύρων ἀγλαΐσμα σοφέ, ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἄρρηκτον, τρανῶς ἐκήρυξας· ἀλλ' οὐκ ἐξηρνήσω, καὶ νῦν συνηρίθμησαι, Ἄγγέλων τοῖς χοροῖς ἀγαλλόμενος, μεθ' ὧν ἰκέτευε, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν δωρηθῆναι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Δόξα, Ἦχος Πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας σήμερον. Τῇ ἐνδόξῳ πανηγύρει τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ· στρατιαὶ οὐράνιοι εὐφραινέσθωσαν, καὶ τὸν στρατιώτην τοῦ μόνου βασιλέως, βασιλέα ἔχθιστον, ἰσχυρῶς νενηκότα, νῦν σὺν ἀνθρώποις θείοις ὕμνοις θαυμαζέσθωσαν, ἡ γῆ τε καὶ ἡ θάλασσα, τὰ τοῦ λαμπροῦ φωστῆρος παράδοξα σημεῖα κατὰ χρέος εὐφημήτωσαν, ἡ νεότης τὸν χαλινόν, οἱ ἐν τῷ γῆρα τὴν βακτηρίαν, οἱ ἐν συμφοραῖς τὸν προστάτην, οἱ ἄποροι τὸν πλουτιστήν, οἱ ἐν εὐπορίᾳ τὸν οἰκονόμον οἱ ἡσυχασταὶ τὴν παραμυθίαν, οἱ ἐν πελάγει τὸν συμπλωτῆρα, σὺν πᾶσι τὸν ἑαυτῆς στερρὸν ὑπέρμαχον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ καθικετεύουσα οὕτω βόησον· περιίδοξε Ἀρτέμιε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ περιστάσεως πάσης· καὶ σώσον τοὺς ἀνυμνοῦντας σε ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Μακαρίζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε· καὶ δοξάζομεν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν· καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου ψάλλοντες τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμήσωμεν ὅτι ἤλεγξε βασιλέα τὸν ἔχθιστον, καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Θεὸς ἐπορφύρησεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰάσθε τῆς νόσου, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Ἦχος δ΄.

Ληστικῶς ἐγκωμίοις πιστοὶ σήμερον ὁμοφρόνως τιμήσωμεν Ἀρτέμιον τὸν ἐνδοξότατον· οὗτος γὰρ βασιλέα ἤλεγξε παρανομώτατον, καὶ βασάνους ὑπομείνας πολλὰς, καὶ στρεβλώσεις, τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεεν ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ ὁμολογίας· ὅθεν θαυμάτων χάριν εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, θεραπεύειν νοσήματα· πλουσίως τοῖς αὐτῷ προσεδρεύουσι, διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὸν σὸν ἀθλοφόρον ἀξίως ἐνισχύσας διάσωσον καὶ ἡμᾶς ἐκ παντοίων πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, πλ. δ'.

Είλικρινῶς σέ ποθήσας, ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ γὰρ σὺ φωτὶ καταυγαθείς, καὶ τοῖς ὀπλοῖς τῆς πίστεως θωρακισθείς, τὸν τύραννον Ἰουλιανόν, καὶ ἀποστάτην κατήσχυνας, καὶ τοῦ σταδίου ἐν μέσῳ τρανῶς σέ ἐκήρυξεν, Υἱόν, καὶ Λόγον τοῦ ἀοράτου Πατρός, μεθ' οὗ σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἀδιαλείπτως σοι παριστάμενος, δυσωπεῖ ἐκτενῶς, τοῦ ρυσθῆναι πάσης περιστάσεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξε...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ στ'. ὡδή.

Ἄποστολον καὶ Εὐαγγέλιον.

(Ζήτηι τῇ Κ ΣΤ' τοῦ ἰδίου μηνός).

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Προσόμοια, «Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν»

Χαίροις ὦ Ἀρτέμιε τοῦ Χριστοῦ, μάρτυς ἀθλοφόρε ὅτι ἤλεγξε δυσεβῆ, Ἰουλιανόν τὸν παραβάτην, καὶ Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθέστατον.

Κῶσον ἡμᾶς πάντας υἱὲ Θεοῦ, διὰ μεσιτείας, Ἀρτεμίου τοῦ ἀθλητοῦ, ὅπως ἐν εἰρήνῃ, παρέλθωμεν τὸν βίον καὶ δόξης αἰωνίου ἀξιοθείημεν.

Κῶσον με Ἀρτέμιε ἀθλητά, σῶσον με τὸν ἀχρεῖον, ὅπως εὖρω παρὰ Θεοῦ, ἔλεος καὶ χάριν, καὶ δόξης αἰδίου ἵνα σὺν σοὶ δοξάζω, Θεὸν τὸν εὐσπλαγγνον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Μαρτύρων ἀγλαΐσμα τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ
λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης
Ἀρτέμιε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ δι' ἀπείρων θαυμάτων,
ἤλεγξας καὶ ἀνόμων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διὸ ἐν παρ-
ρησία Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος· τῷ Κυρίῳ
παρέστης μάρτυς Ἀρτέμιε. Ὅν ἰκέτευε αἰεὶ κατοι-
κτιρῆσαι με σοφέ, τὸν ἀτόποις λογισμοῖς καὶ ἐργασίαις
πονηραῖς ἀφρόνως κατεγνωσμένον· ἵνα πιστῶς εὐφημῶ σε
τῇ προστασίᾳ σου τειχιζόμενος.